

Политичке прилике и сам живот у Србији доиста имају неке елементе лоше латиноамеричке сапунице. Сам поглед на странке које чине владајућу већину подсећа на класичан и никад превазиђен расплет једне дуге и отужне приче која је одувек претила да ће имати овако патетичан крај.

Брак

После низа година беспштедне мржње, прозивки и најбезочнијих увреда, па чак и међусобних оптужби за убиства, две завађене стране постижу договор упркос бројним несугласицама у „прошлости“ и, као у свакој лошој мелодрами, одлуче да проведу остатак живота заједно. Свекрва и снаха хитају једна ка другој срећне, раздрагане, већ заборавивши пакости које су једна другој учиниле. Отац младића коначно прихвата јадну и сиромашну девојку и благосиљајући тај брак, уводи је у друштво достојних и племенитих, готово, дама.

Говорим, наравно, о браку Демократске странке (са додацима) и Социјалистичке партије Србије. Једино остаје нејасан идентитет матичара.

Ово свечано и дуго ишчекивано весеље догодило се након превремених парламентарних избора у мају 2008, када је младожења, бесно поручивши осталим претендентима да је млада њему обећана, озваничио заруке са СПС-ом, при том обећававши да се младин мираз више неће узимати у обзир, и да је СПС сада члан хуманитарног удружења "демократске и проевропске странке", седиште Њујорк, Улица Сорошевих фондова бр. 17.

Разуме се да је господин Пендрек понуду оберучке прихватио. Не постаје се сваки дан од друга господин. Нарочито ако си имао тако истакнутог идеолошког оца. Наравно, други разлог је Пендрекев страх да не заврши као уседелица и не шета туђе мачке. У том настојању је свакако успео. Заиста, тешко да ико више помиње младиног грешног оца. Стиче се утисак да је и сам друг Пендрек прошао кроз такав духовни и ментални преображај да се свог бившег председника никако не може сетити. Кажу да ни фотографије не помажу, увек се разбесни из непознатих разлога. Мора да је у питању

раздражљивост услед подсећања на велики губитак.

Заиста, његова амнезија је постала скоро озбиљна колико и Председникова. Замислите, када су чувени Слобин кофер донели из Хага, министар Пендрек није желео ни да га додирне. Имао је, кажу, лоша искуства са коферима још од „афере Кофер“. Увек се испостави да јадник мора да објашњава да је кофер заменио са локалним тајкуном на путу ка аеродрому. Дешава се и то. Елем, бол и тугу за покојним председником утапа у редовном дружењу са садашњим председником. Обојица, кажу, често вежбају окретне игре. Још кажу да друг Председник може нагло да промени страну па почне да игра улево. Или удесно, већ по потреби. Важно је само да се врти. Сада је, кажу, на левој нози. Десни ослонац у виду министра иностраних послова полако попушта.

Таблоиди

Као и у сваком медијски пропраћеном браку двоје важних, истакнутих особа, важну улогу играју њихови интервјуи, опањкавања, преваре и напади на могуће супарнике.

Како би уверили грађанство да нема места бризи због све већег пораста насиља у Србији, властодржци нас уверавају у борбену готовост српске војске. Јадне су вехабије када Србију брани таква војска! Министри и председник уверавају грађанство да места бризи нема, да је борбена готовост на максимуму и да је држава сигурна. Слажем се. Нису прецизирали само о којој се држави ради. На ову изјаву, поједини генерали су, прича се, дали духовиту опаску да ако је ово стање задовољавајуће, не би било згорег размислити о монтажним војним објектима који би се изградили уз границу. Исплатљивије је у случају тактичког повлачења. Ваља све изместити у Београд. Ту ћемо границу ваљда одбранити.

Нажалост, временом је љубавна страст престала, али је остало дубоко поштовање и сарадња. Младожења је, кажу, пажњу усмерио на младу девојку, новопридошлицу у селу, која је напречац освојила његово огромно, великодушно срце. У тешку је ситуацију доведен младожења – шта да чини? Наиме, девојка која му је запала за око је ћерка познатог „мрачњака“ и „изолационисте“. Питање је како би јавност прихватила овакву везу. Срећом, па је непознати матичар девојку учинио богатом удавачом. Од тада, сви се утркују у хвалоспевима младој лепотици. Многима није право- зар након свега, зар након свих борби са њеним оцем Председник сада жели да је прими у своје велико срце?

Остало је да се види хоће ли се овде изродити нешто више од обичне, пролазне заљубљености.

Оно што је сигурно је да се садашњи министри не предају, а нови би, колико данас, да ускоче у европски воз без дневнога реда. Сви желе да буду покрај друга Председника и сапуњаве владе. Господин Градитељ Мостова, господин Пендрек, друг Наоштрено Перо, друг ПДВ и слични живописни ликови под вођством друга Фикуса за сада не дају своја места олако. Додуше, у периоду празника деловало је да се друг Фикус претворио у Деда Мраза. Много обећава, али је изгледа финансијска криза захватила и Северни Пол.

У овом наизглед идеалном браку има и слепих путника, као и у сваком другом. Изгледа да министри имају проблема да се сложе чак и око најосновнијих ствари. Сем око употребе пендрека. Ту делују јединствено и одлучно. Пре свега искусно. Европски пут се мора одбранити по сваку цену од „мрачњака“ и „изолациониста“. Замислите, такви су нас уочи избора убеђивали да владајућа коалиција обмањује народ...како их није срам! Европска влада је доказала да су предизборни снови били истинити. Бар тако кажу на телевизији, зар не?

Ништа не сме угрозити српски пут ка ЕУ. Оног момента када тамо уђемо чак ће престати на територији Србије и глобално загревање.

Претња држави (институцији брака)

Драги грађани, уколико нисте знали, претња нашој држави не долази од стране терористичких група, сецесионистичких аспирација у Војводини, Космету и Рашкој области, већ од Фејсбука!

Да, тако је, добро сте чули. Фејсбука. Сва се полиција ангажовала како би ухватила интернет криминалце који шире мржњу и прете властима. Срећна ли је ово земља ако су јој највећи проблем интернет криминалци. Устав је дозвољено кршити када се негира суверенитет државе, али то никако није дозвољено када је у питању света институција

вербалног деликта. Тако је наша полиција још једном потврдила способност и одлучно реаговала. Искусни *SWAT* тимови упадају у станове опасних и злогласних криминалаца, одвлаче их од њиховог опаког наоружања (компјутера), а затим исти деактивирају. Сада је наша вољена држава на челу са нашим вољеним Председником потпуно сигурна!

Док Војвођанска академија наука и уметности започиње свој мукотрпан рад на стварању војвођанске нације и војвођанског језика, дотле у српској полицији праве планове за хапшење опасних терориста – српских навијача.

За вехабизам, пардон тероризам, казна од 3-13 година, за убиство младића од стране полицајца 7, за убиство Катарине Марић од возача министра Веселинова 4, за гажење детета од стране пуковника у пензији у алкохолисаном стању 3,5 године, за убиство Зблаћанског од стране председника општине годину, а за тучу са тешким телесним повредама оквалификовану као покушај убиства 10 година. То је правна држава!

Шта нам брачни пар поручује – докле овако?

Предлажем да наши властодршци уместо српске државне химне „Боже правде“ за химну прогласе мелодију из серијала „Звездани ратови“ коју чујемо кад год угледамо Императора или Дарт Вејдера. Такође сматрам да би требало, у обраћању медијима, уместо преноса њихових речи пустити исечак из серијала у коме Дарт Вејдер дише. Једино тада би медијска слика у потпуности одговарала реалности у којој живимо.

Просечан Србин нема посао или је у опасности да га изгуби и живи на ивици подношљивог. На телевизији гледа културне емисије попут „Великог Брата“ и „Тренутка Истине“. Трује се илузијама о бољој будућности „већ колико сутра“ и европским новцем.

У међувремену гледа вести. Када човек чује изјаве наших министара помисли да слуша Нострадамуса. Ех, шта све наши министри не проричу! Разгалили су нам срца и угрејали душе (а и стомаке кад смо код тога) својим говорима о рајској земљи у којој Сунце никада не залази и која само што није постала стварност. Треба само искрено веровати. Доиста, достојно Јовановог Откровења. Чак нуде и датуме остварења, свакога месеца нове!

Европска Србија?

Дакле, „европска Србија“, свакако! Иако тренутно више подсећа на једну озлоглашену азијску деспотију. У тој земљи, кажу, постоји само један телевизијски програм који контролише државна власт. Кажу, постоје спискови непожељних, нимало налик сабраним делима „Бисери Соње Бисерко“. Кажу да људи губе посао, да им се прети и да их уходе због вербалног деликта. Кажу, док грађани живе у беди и сиромаштву, медији их убеђују у супротно.

Срећом, све друкчије од наше ситуације.

Добро дошли у Пјонгјанг, престоницу Републике Невојводине. Његова светост, господин друг Председник прима понедељком и средом. Заказати код Палме чим се врати са Бетовеновог концерта. Осталим данима је на баскету, игра сам против себе. Увек добија. Кажу, да када баш дуго не може да погоди кош, представници медија и његови лични саветници обруч помере баш колико треба да Председник погоди. Нема зиме за Србе.

Срећом, чули смо две срећне вести, не знам за коју да се одлучим. Да ли за велику веру министра здравља у српско здравство које је мукотрпно градио протеклих десет година или то што ће председник Тадић усвојити керушу Милу?

Дижем обе руке за Милу.

Keep up with good work, mister President(e)!